

BÖHLER FRÄNKEN KOPPE WIJNGAARDEN

ADVOCATEN

KEIZERSGRACHT 340-362, 1017 EM AMSTERDAM

TELEFOON 020-344 62 00, TELEFAX 020-344 62 01

E-MAIL: info@bfr.nl

Gemeente Amsterdam
Bestuursdienst
T.a.v. de Bezwaarschriftencommissie

Per fax: 552 24 02

Aantal pagina's: 8

Amsterdam, 6 april 2009
Onze ref. 20090105.MW/ew

Direct tel.nr: 020 344 62 42

Direct faxnr: 020 344 62 02

Betreft: Stichting Barst / Weigering exploitatievergunning
Uw kenmerk BZ.1.09.0116.001/DJZ

Geachte heer/mevrouw,

In bovengenoemde zaak heb ik uw brief van 18 maart jl. in goede orde ontvangen. Naar aanleiding daarvan zend ik u hierbij de motivering van het ingediende bezwaarschrift.

Allereerst verzoek ik u hierbij de inhoud van de zienswijze van 2 februari jl. als hier ingelast en herhaald te beschouwen. In deze zienswijze zijn een groot aantal feiten, omstandigheden en argumenten opgenomen, op grond waarvan de (toen nog voorgenomen) weigering van de gevraagde exploitatievergunning en aanzegging bestuursdwang niet in stand konden blijven. Aan het hier bestreden besluit valt allereerst op dat nauwelijks wordt gereageerd op de inhoud van de zienswijze. Om die reden is sprake van motiveringsgebreken in het bestreden besluit, in strijd met artikel 3:46 AWB. Deze motiveringgebreken doen zich onder meer (maar niet uitsluitend) voor op de navolgende onderdelen van het besluit:

- Er wordt voorbijgegaan aan hetgeen is opgemerkt over de op de gemeente rustende bewijslast, hetgeen vooral klemt nu aan het besluit ook vermoedens (in tegenstelling tot: feiten) ten grondslag worden gelegd, welke vermoedens bovendien gemotiveerd zijn weersproken (het "wegmaken van sporen");

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

6 april 2009, pagina 2

- De nieuwe feiten en omstandigheden die in de zienswijze zijn aangevoerd zijn in het bestreden besluit niet meegewogen;
- Het bestreden besluit reageert niet op de, ook niet weersproken, feitelijke gang van zaken bij de aankomst van de politie, waarbij meteen de hele stoep vóór Frankrijk werd ontruimd zonder personen überhaupt in de gelegenheid te stellen bij het slachtoffer te blijven of zich te identificeren, noch op de tegenstrijdigheden tussen het aan het besluit ten grondslag gelegde proces-verbaal van de inspecteur van politie en de overige politierapporten, noch op de overgelegde getuigenverklaringen omtrent de precieze toedracht van het incident.

Hierna zal achtereenvolgens worden gereageerd op de "overwegingen ten aanzien van de reactie" en de "overwegingen ten aanzien van de aanvraag voor een exploitatievergunning", zoals die in het bestreden besluit zijn opgenomen. Eén en ander vanzelfsprekend voor zover in het besluit überhaupt is gereageerd op hetgeen in de zienswijze naar voren is gebracht.

Overwegingen ten aanzien van de reactie

1. In het bestreden besluit wordt, in tegenstelling tot het voornemen, erkend dat mensen van Frankrijk via 112 melding hebben gemaakt van het incident en om een ambulance hebben gevraagd. Bovendien blijkt uit het proces-verbaal van relaas in de strafzaak, dat aan de gemachtigde van betrokkene ter inzage is gegeven, dat direct na het incident door omwonenden en betrokkenen adequaat eerste hulp is verleend. Het slachtoffer is niet "aan zijn lot overgelaten", zoals het politierapport, dat de grondslag voor de beschikking vormt, vermeldt. Bij aankomst van de politie vermeldt het proces-verbaal in de strafzaak de volgende situatie:

Hij (slachtoffer, gemachtigde) lag in de stabiele zijligging en was niet bij kennis, de ogen waren half geopend. Hij lag op een kussen en er lag een deken bij hem.....

Vast staat dat direct nadat de ernst van het letsel van [REDACTED] duidelijk was, adequaat medische hulp is verleend en verzocht, totdat de politie ter plaatse arriveerde. Dát is relevant. Dat de persoon of personen die dat hebben gedaan zich niet hebben geïdentificeerd als lid van de bargroep of anderszins leidinggevende van Frankrijk kan niet worden aangemerkt als een feit dat relevant is voor de verlening van een vergunning – voor zover deze personen überhaupt al lid van de bargroep of anderszins leidinggevende van Frankrijk waren, en überhaupt de gelegenheid is geboden zich te identificeren, quod non.

2. Duidelijk is dat door personen vanuit Frankrijk geweld is gebruikt met ernstig letsel als (onbedoeld) gevolg; is de enige vaststelling in het besluit die als juist kan worden aangemerkt.
3. Dat zowel personeel als bezoekers geen verklaringen hebben afgelegd op grond waarvan een of meer vermoedelijke daders konden worden

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

6 april 2009, pagina 3

aangewezen is louter te wijten aan het feit dat zowel personeel als bezoekers binnen waren, terwijl het gewraakte incident zich buiten afspeelde. Van eenieder die op het moment van het incident aanwezig was in Frankrijk zijn door de politie de personalia opgenomen en verklaringen afgenomen; niemand heeft geweigerd een verklaring af te leggen. Dat op basis van deze verklaringen geen verdachten konden worden aangewezen valt hen, en vanzelfsprekend ook de stichting Barst, niet aan te rekenen. In dit verband zij er op gewezen dat zowel in het kader van de onderhavige bestuursrechtelijke procedure als in het strafrechtelijk onderzoek derden (niet zijnde personeelsleden of bezoekers) wel degelijk getuigenverklaringen over het incident zelf hebben afgelegd. Het bestreden besluit miskent dit.

In dit verband is tevens relevant dat inmiddels voor de mishandeling van [REDACTED] twee verdachten zijn aangehouden en in voorlopige hechtenis zijn genomen. Dit mede op grond van verklaringen van bezoekers van Frankrijk en omstanders, Redelijkerwijs is te verwachten dat de verdachten op korte termijn een verklaring over hun aandeel in het incident zullen afleggen.

Hiermee zijn in ieder geval twee dingen duidelijk geworden: nog meer verklaringen waren en zijn voor de opsporing van de vermoedelijke daders van het gewraakte feit niet noodzakelijk, en de stelling dat "personeel en bezoekers geen verklaring hebben afgelegd op grond waarvan een of meer vermoedelijke daders konden worden aangewezen" is feitelijk onjuist.

4. Dat niet bekend is gemaakt wie op bewuste avond bardienst had, en wie conform de Drank- en horecawet toezicht moest houden op de drankverstrekking en het bewaken van de orde in de bovenbedoelde inrichting, is een feit dat voor het eerst in het bestreden besluit wordt gesteld. Naar mening van cliënte is het in strijd met de goede procesorde om een voornemensprocedure op te starten, en vervolgens eerst in het daaropvolgende besluit feiten en omstandigheden op te nemen die dragend zijn voor de beslissing wanneer die inmiddels daadwerkelijk wordt genomen – terwijl die feiten en omstandigheden ook al tijdens de voornemensprocedure aan het bestuursorgaan bekend waren. Het besluit miskent voorts dat de inspanningen van de politie niet gericht waren op de vraag wie bardienst had en wie toezichthouder was, maar op de vraag wie aan het incident hadden deelgenomen. Wie die avond bardienst had stond tijdens het incident achter de bar en niet op straat, en heeft derhalve niet zelf het gewraakte incident of de deelnemers daaraan waargenomen.

5. Het besluit gaat er kennelijk vanuit dat onder de omstanders, die zich bij aankomst van de politie op straat bevonden, zich medewerkers van de bar Frankrijk bevonden. Waarop deze veronderstelling is gebaseerd is cliënte een raadsel: de medewerkers van bar Frankrijk waren, evenals de bezoekers, in de bar, afgezien van de betrokkenen bij het incident – die waren vertrokken. [REDACTED] werd op dat moment omringd door (eerste) hulpverleners en derden. Het besluit miskent voort

reactie op
Levenswijze
(n.b.t.
medewerking
leidinggevenden

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

6 april 2009, pagina 4

hetgeen in de zienswijze op p. 7 over het leegvegen van de stoep door de politie is gesteld. En tot slot miskent het besluit dat zowel de [REDACTED] als de [REDACTED] zich die avond spontaan bij de politie hebben gemeld als penningmeester van de stichting respectievelijk beheerder van de bar.

- 6 en 7. De deur is mogelijk inderdaad niet na kloppen geopend. De toegangsdeur van bar Vrankrijk is, zoals ook de politie bekend is, bijzonder dik en in verband met geluidsoverlast voorzien van geluidswerend materiaal. Binnen wordt, zoals in meer horecagelegenheden, redelijk harde muziek gedraaid. Het kloppen op deze deur is derhalve volstrekt zinloos. Om die reden is naast de deur dan ook een deurbel aangelegd. Op beide momenten, zowel tien over elf als halftwaalf, is – zowel blijkens de processen-verbaal als blijkens de waarnemingen van degenen in de bar – niet aangebeld, of op een andere kenbare wijze contact gezocht met de mensen in de bar. Dat op het kloppen op de deur niet is gereageerd is dan ook niet alleen begrijpelijk, het is in het geheel niet aan cliënte of enige aanwezigen in bar Vrankrijk op dat moment te wijten.
- 8 en 9. Juist is dat de politie met [REDACTED] en [REDACTED] heeft gesproken over het betreden van de inrichting in het belang van het onderzoek. Het bestreden besluit miskent echter dat daarbij niet zozeer voorwaarden vooraf zijn gesteld, als wel dat in onderling overleg is gekomen tot een oplossing die voor alle partijen aanvaardbaar was en het politie-onderzoek zo min mogelijk zou hinderen. Verwezen zij naar het bij de zienswijze overgelegde proces-verbaal van de aanwezige leidinggevende inspecteur van politie. Juist vanwege de aard van de evenementen die in bar Vrankrijk plaatsvinden was door cliënte, met de gemeente, een vorm van status aparte afgesproken, onder meer inhoudende dat het toezicht in de bar Vrankrijk niet door de politie plaats zou vinden. Het is in het licht van die, door de gemeente Amsterdam uitdrukkelijk erkende, status aparte dat beide partijen – [REDACTED] en [REDACTED] enerzijds en de politie anderzijds – de mogelijkheid van ongewenste reacties op het binnentreden van de politie hebben onderkend en effectief hebben weten te voorkomen. Hierbij is door [REDACTED] en [REDACTED] geen sprake geweest van tegenwerking, maar juist van samenwerking met de politie, teneinde het opsporingsonderzoek ondanks de delicate verhoudingen zo ongestoord mogelijk doorgang te laten vinden.
10. Het felt dat de politie pas om kwart voor een 's nachts binnentrad was het gevolg van het eigen verzoek van de politie, om eerst de aanwezigen in bar Vrankrijk in kleine groepjes naar buiten te laten komen opdat hun personalia konden worden genoteerd en zij ondervraagd konden worden. Ook het binnentreden van de bar door slechts één politie-functionaris is niet afgedwongen door cliënte of haar bestuursleden, maar in onderling overleg gebeurd. Verwezen wordt wederom naar het eerdergenoemde proces-verbaal.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

6 april 2009, pagina 5

11. Uit het voorgaande volgt dat de politie aan [REDACTED] noch [REDACTED] noch anderen onverwijld toegang heeft gevraagd tot de inrichting, zodat het niet verlenen daarvan niet kan worden tegengeworpen.
12. In de zienswijze is een redelijk precieze omschrijving van de toedracht van het incident gegeven, welke door een getuigenverklaring wordt bevestigd. Deze verklaring wordt inmiddels ook, tenminste voor grote delen, bevestigd in het opsporingsonderzoek en het daarvan opgemaakte proces-verbaal. Het niet geven van openheid kan omlente derhalve niet worden tegengeworpen.

Overwegingen ten aanzien van de aanvraag voor een exploitatievergunning.

Ook ten aanzien van dit onderwerp zal cliënte puntsgewijs reageren op de aan het besluit ten grondslag gelegde feiten, omstandigheden en argumenten.

1. In het besluit wordt niet langer weersproken dat het incident, direct nadat de ernst ervan duidelijk was geworden, door bewoners van het pand Vrankrijk en ook aanwezigen in de bar bij 112 is gemeld. Als hierbij geen medewerkers van bar Vrankrijk waren, dan is dat begrijpelijk en geenszins verwijtbaar; meerdere mensen hebben direct 112 gebeld, duidelijk zichtbaar en hoorbaar voor anderen. Het is evident dat, wanneer wordt gezien dat al naar 112 wordt gebeld, mensen niet zelf nog eens een apart melding bij 112 gaan doen. Dat de 112-bellers zich niet hebben geïdentificeerd als medewerkers van de bar Vrankrijk kan dus simpelweg gelegen zijn in het feit, dat die medewerkers zelf niet hebben gebeld omdat er al gebeld werd. Daarnaast is volstrekt onduidelijk welke toegevoegde waarde die identificatie (in Vrankrijk altijd alleen: met voornaam) van een medewerker van de bar zou hebben, voor het politieonderzoek of voor de bestuursrechtelijke procedure. Op het moment dat sprake is van ernstig letsel is immers slechts relevant dat zo snel mogelijk medische hulp wordt verleend, niet wat de identiteit van de melder daarvan is.
2. Er is geen sprake van het ernstig belemmeren van de politie door verantwoordelijken van Vrankrijk, in tegendeel. Niet lang na de aankomst van de politie hebben zowel [REDACTED] als [REDACTED] zich vrijwillig bij de politie gemeld, om in overleg – onder het voorkomen van verdere incidenten en vooral escalatie – aan de wensen van de politie tegemoet te komen. Hierbij is relevant dat aan alle wensen van de politie feitelijk ook tegemoet is gekomen: bij het afscheid liet de inspecteur van politie, waarmee [REDACTED] en [REDACTED] contact hadden, weten dat hij nog contact zou opnemen als er verdere onderzoekswensen waren – welk contact niet meer is opgenomen. Daaruit kan geconcludeerd worden dat er geen verdere onderzoekswensen met betrekking tot Vrankrijk zelf waren.

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

6 april 2009, pagina 6

Dat de politie niet onverwijld is toegelaten: dat is hiervoor, onder de eerdere overwegingen 6 en 7 al weersproken. In dit verband zij er op gewezen dat niet verhinderd is, maar juist gefaciliteerd is dat de in de bar Vrankrijk aanwezige getuigen op een voor de politie logistiek behapbare wijze werden geïdentificeerd en ondervraagd. Dat dit voor de deur is gebeurd, en niet in de inrichting, kan voor de voortgang van het politieonderzoek niet als een relevante omstandigheid worden aangemerkt, te meer nu de politie niet eens heeft verzocht de getuigen in de bar te identificeren en ondervragen. Dat sporen "mogelijk" zijn weggemaakt, tot slot, is in de zienswijze uitvoerig en gemotiveerd weersproken. Het feit dat hierover in het geheel niets is vastgesteld, en een en ander slechts gesuggereerd wordt zonder daarvoor harde feiten aan te dragen, kan in het licht van de op de gemeente rustende bewijslast slechts tot gevolg hebben dat dit gegeven het bestreden besluit op geen enkele wijze kan dragen.

3. Onduidelijk is wat met de "verantwoordelijken" in het bestreden besluit hier wordt bedoeld, anders dan [REDACTED] en [REDACTED] die worden aangemerkt als de verantwoordelijken voor het belemmeren van de politie bij het opsporingsonderzoek. Uit het feit dat die belemmering wordt weersproken, vloeit automatisch voort dat ook de verantwoordelijkheid daarvoor wordt weersproken.

In het bestreden besluit wordt terecht gesteld dat in beginsel een stichting o.g. de bestuurders verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor hetgeen de medewerkers doen of nalaten. Een en ander geldt echter slechts indien en voor zover de medewerkers zich gedragen in overeenstemming met de instructies, verwachtingen en mores die van hun, gezien hun positie, kunnen worden verwacht. Mishandeling hoort daar zeker niet bij. Zulks wordt dan ook, terecht, niet gesteld, noch in het anderszins gebleken. Evenzeer blijkt, uit de lange geschiedenis van Vrankrijk als bar/politiek culturele gelegenheid, dat incidenten als het onderhavige – geweldsincidenten in het algemeen – daar zeldzaam zijn. Vrankrijk is juist een gelegenheid waar minderheden en maatschappelijk kwetsbare groeperingen van zeer uiteenlopende aard zich vrijelijk kunnen bewegen en vrij uit kunnen gaan, zonder dat dat de gebruikelijke agressieve reacties oproept die in vele andere, commerciële, uitgaansgelegenheden normaal zijn. Dat het gebeuren op 13 september 2008 iets anders is geweest dan een incident: daarvan blijkt niets.

Uit deze staat van dienst van Vrankrijk blijkt dat in het algemeen geen ordeverstoringen plaats vinden en adequaat en vooral vroegtijdig en verbaal op incidenten wordt gereageerd. De conclusie die in het bestreden besluit uit dit ene incident wordt getrokken, namelijk dat de stichting c.q. de bestuurders niet in staat zijn adequaat op ordeverstoringen te reageren, kan dan ook niet als juist worden aangemerkt. Dat geldt, temeer nu de in het besluit aan cliënte aangewreven frustreren van het onderzoek niet door de feiten wordt geschraagd.

6 april 2009, pagina 7

Geheel onbegrijpelijk is het besluit waar het sluiten van de bar voor een periode na het incident mede als argument voor het weigeren van de vergunning wordt aangevoerd.

Op pagina 12 van de zienswijze van 2 februari 2009 is de gang van zaken rond eerdere contacten met gemeenteorganen in verband met vergunningen aan de orde gesteld. Daaruit blijkt dat aan de beheerders van Vrankrijk eerst door de *bevoegde* controleurs te kennen was gegeven dat aan de meeste voorwaarden werd voldaan, maar dat onder meer nog verlenging van de exploitatievergunning moest worden aangevraagd. Toen kort daarop een tweede controlebezoek door dezelfde mensen plaatsvond en de vergunning inderdaad feitelijk was aangevraagd, werd te kennen gegeven dat aan alle voorwaarden werd voldaan. Tegen het feit dat de bar geopend was werd geen enkele bedenking, laat staan bezwaar, geuit. In het licht van deze besprekingen en tegen de achtergrond van het feit dat Vrankrijk jarenlang überhaupt zonder enige vergunningsaanvraag als bar en cultureel-politiek centrum heeft gedraaid, kon en mocht cliënte er vanuit gaan dat tegen het exploiteren van de inrichting ten tijde van de laatste controle – die zelfs na het incident van 13 september 2008 – door de gemeente geen bezwaar werd gemaakt. In het licht van deze situatie kan het tijdelijk sluiten en weer heropenen van de inrichting niet worden gezien als een handeling waarvan de gemeente op de hoogte gesteld had moeten worden – vergelijkbaar bijvoorbeeld met een vakantiesluiting. Als er geen bezwaren bestaan tegen het open zijn van een inrichting, mag er ook vanuit worden gegaan dat er geen bezwaren zijn tegen het – na een korte sluiting – weer openen van dezelfde inrichting.

Hieraan zij toegevoegd dat de mededelingen, die door medewerkers van het stadsdeel Centrum zouden zijn gedaan en waarop het bestreden besluit in dit opzicht zwaar leunt, niet bevoegd zijn gedaan. Het stadsdeel is immers geen onderdeel van een centraal bestuur maar van een gedecentraliseerd stadsdeel, en derhalve niet bevoegd om namens de centrale stad of de burgemeester op te treden. In de onderhavige situatie geldt één en ander des te meer, nu tijdens en naar aanleiding van controles van wél bevoegde ambtenaren van de centrale stad uitdrukkelijk is medegedeeld dat de bar Vrankrijk aan alle voorwaarden voldeed, en daarom niet werd aangezegd de inrichting te sluiten. Veelzeggend is dan ook dat het Stadsdeel aan het ontbreken van de exploitatievergunning geen consequenties verbond – bv, ten aanzien van de door datzelfde Stadsdeel verleende Drank- en horecavergunning.

Dat tot heropening van Vrankrijk is besloten zonder overleg met de gemeente komt derhalve evenveel betekenis toe, als het feit dat de bar voor enige tijd gesloten is geweest zonder overleg met de gemeente, te weten: geen enkele.

4. Belangenafweging

BÖHLER FRANKEN KOPPE WIJNGAARDEN

6 april 2009, pagina 9

In het bestreden besluit worden de daarbij betrokken belangen op geen enkele wijze afgewogen. Noch de betekenis van Vrankrijk als cultureel/politiek centrum voor vele alternatieve, niet tot de mainstream behorende, stromingen en groeperingen in Amsterdam, noch de in de zienswijze aangekondigde wijzigingen in de personele bezetting van het bestuur van cliënte, noch de (ontbrekende) rol van cliënte en haar bestuursleden zelf bij het incident en het incidentele karakter daarvan zijn in de besluitvorming op enigerlei wijze kenbaar betrokken geweest. Er heeft in het geheel geen belangenafweging plaatsgevonden. Dat is in strijd met de beginselen van een behoorlijk bestuur, alsmede met art. 3:4 jo. 4:84 AWB.

Niet ontkend kan worden, dat er sprake is van animositeit van de politie in het centrum van Amsterdam jegens Vrankrijk. De uitgesproken partijdige politierapporten, waarop het bestreden besluit is gebaseerd, zijn op vele punten concreet weerlegd, onder andere met een proces-verbaal van een inspecteur van politie zelf. Als bron voor de feiten, waarop het bestreden besluit is gebaseerd, kunnen deze politierapporten dan ook niet als voldoende draagkrachtig worden aangemerkt. Meer informatie, objectieve informatie, ter zake van de feiten is noodzakelijk om tot een zorgvuldige vaststelling van de feiten en betrokken belangen te komen, tenminste door de "adviseur" – de politie – te confronteren met alle onjuistheden en onvolledigheden in de door de politie verstrekte rapporten. Het feit dat dit niet heeft plaatsgevonden, en dat geen enkele belangenafweging heeft plaatsgevonden – zelfs zijn de betrokken belangen in het bestreden besluit niet eens genoemd – heeft tot gevolg dat het bestreden besluit niet alleen onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd, maar ook een zorgvuldige voorbereiding ontbeert. Het besluit is derhalve ook in strijd met artikel 3:2 AWB.

Op grond van al het voorgaande verzoek ik u het bestreden besluit in bezwaar te herzien, en de gevraagde exploitatievergunning alsnog te verlenen. Voorts verzoek ik u hierbij namens cliënte om de kosten van door een derde voor het bezwaar beroepsmatig aan cliënt verleende rechtshulp, in overeenstemming met het Besluit Proceskosten Bestuursrecht tot op heden € 450,-, aan cliënte te vergoeden.

Hoogachtend,

